

Časnikar 375 m globoko v žrelu V globini 300 m je zadel na 2 mrliča ognjenika

Časnikarska podjetnost presega že vse meje. Urednik krajevnih novic pri japonskem časopisu »Yomiuri Shimbun«, ki je eden največjih listov na Japonskem, si je del v glavo, da bo splezal v znani japonski ognjenik Mihara na otoku Oshima pri Tokiju. Svetovni tisk je že mnogo poročal o tem ognjeniku. Znano je, da se Japonci kaj radi umorijo na ta način, da se vržejo v žrelo tega ognjenika. Posebno mladina si je v zadnjih letih kaj rada končala življenje na ta način. Nesrečni zaljubljeni so se pogosto vrgli v žrelo nenasičnega ognjenika. Samo v enem letu si je na ta način vzelo življenje 800 Japoncev. Tokuzo Iwata si je dal zgraditi jekleno gondolo v ta namen.

Ob vhodu v žrelo so postavili velikanskega žerjava, poleg njega stroj 10 konjskih sil. Gondola sama je bila težka nad eno tona. Privezali so jo na železno vrvi in jo pričeli po žerjavu spu-

ščati v globino. Časnikar sam je bil oblečen v obleko, ki ne pregori, na obrazu je imel posebno masko. S seboj je imel tudi zalogo kisika, da je lahko dihal in gondola je bila zvezana s telefonom z zunanjim svetom. Po telefonu je lahko Tokuzo Iwata sporočil prijateljem na svetu svoje želje. Ko so ga spustili že 300 metrov globoko, je začul strahovito grmenje in bobnenje, ki se je kmalu podelo. Spustil se je še 75 m globoko. Tu je zadel na ogromno skalo in se ustavil. Blizu sebe je opazil dva mrliča, trupli samomorilcev. Počasi se je privadil na temo, nakar je s posebnim fotografskim aparatom fotografiral žrelo. Pobral je tudi nekaj lave in nekaj kamenja. Nato je dal znamenje, naj ga potegnejo ven.

Zdravniki so ga po povratku preiskali in ugotovili, da mu je žila bila dvakrat hitreje in da je bil krvni pritisk nenavaden.

Ta vloga mu pristoja!

Ob zaključku vojaških vaj e Mussolini stopil na tank in od tam spregovoril italijanskim četam vprično inozemskih vojaških atašejev. Govoril je nenavadno bojevito. Veliki evropski listi so te govore pristavili komentarje, ki pravijo, da se Mussolini ob pogledu na svoje vojake in topove ni znal brzdati in da se je dal zanesti prav od tega pogleda. Mussolini e namreč dejal, da visi vojna v zraku; dodal je, da moramo biti pripravljani na vojno. Italija mora postati vojaška, še več, militaristična in bo-evita država. Priznati moramo, da je bil Mussolini na tanku iskren. Če je bilo njegovo ravnanje previdno, je drugo vprašanje.

534 hiš - 438 Wolffov

Češkoslovaški listi poročajo, da so prebivalci vasi Petrovice pri Krušnih gorah napravili na oblastva prošnjo, da bi jim dovolila menjati priimke. V vasi namreč, ki šteje 534 hiš, živi 438 ljudi, ki se pišejo Wolff. Mnogi izmed teh imajo poleg priimkov tudi enaka krstna imena. V isti vasi živi 324 oseb s priimkom Schönbach, 192 jih pa nosi priimek Tischel. Radi enakosti priimkov je nastalo v vasi že več zmešnjav in kadar morajo poštarji raznašati pisma, so vsi iz sebe. Poleg tega so oblastva v zadregi, kadar je n. pr. treba poiskati kakega Maxa Wolffa ali Johanna Schönbacha. Tako je n. pr. v Petrovicah registriranih 6 tvrdk z imenom Max Wolff. Da bi napravili tej zmešnjavi konec, so prebivalci Petrovic sklenili, da izpremenijo priimke.

Pariški berači so res iznajdljivi

Beračenje v Parizu je prepovedano. Razen tega vedo prosjaki, da je malo izkupička, če prosijo kar tako »brez vzroka«; ljudje v velemestu preveč hitijo in so vajeni revščine. Zato posebno radi otvarjajo brezposelni vrata podzemeljske železnice. Potniki vržejo »vratarju« drobiž, čeprav molči in ima kapo na glavi. Opoldne in zvečer med največjim navalom nima prav za prav prosjak nobenega posla, ker so vrata itak vedno zopet odprta. Kljub temu zasluži, in mimo drveči dobrotniki nimajo niti časa, da bi mu pogledali v oči. To posebno prija brezposelnim, ki niso vajeni beračenja. A med poklicnimi berači se vrši stalna prikrita neusmiljena vojna za boljše prostore in delovne ure. Postojanke v mestnem centru z bogatim občinstvom, ki vrže frank, so »mestne« v primeri z onimi po revnih predmestjih, kjer de-žuje samo drobiž. Pred kratkim so pobrali stražniški ponoči blizu »najboljše« postaje Marboeufa etarca z globokim vbodom v boku. Berač ni hotel povedati, kdo ga je zadel; a policijska preiskava je dognala, da je bil ranjenec žrtev konkurenčnega boja. Močnejši telmec je napodil šibkejšega, ki si bo moral poiskati novo postojanko. V srednjem veku so baje imeli berači svojega »kralja« in pravico. A zdaj vlada tudi med njimi samo pest.

Anglija ima pet katoliških diplomatov

Iz Londona poročajo, da je bil za poslanika v Oslu imenovan Charles Polaires, ki je katoličan. S tem se je število katoliških diplomatov na Angleskem dvignilo na pet, Mr. Polaires je leta 1916 s svojo ženo prestopil v katoliško cerkev; zgodilo se je to v Parizu. Ostali angleški katoliški diplomati so: Cecil Dornier, poslanik v Bangkok, ki je bil te dni premeščen v Stockholm, lord Tyrell, bivši poslanik v Parizu, lord Howard of Penrith, bivši poslanik v Washingtonu in sir Eric Drummond, poslanik v Rimu.

Kakor vidite, se tudi holandska vojska pridno vadi. To je prizor z vojaških vaj v severnem Brabantu. Na sliki vidite strojnico, ki so jo postavili na motorno kolo. Doslej je vozila strojnica na motornem kolesu s »sidecarom«. Tudi v tem pogledu nov napredek: strojnico lahko prepeljujejo že na navadnem motornem kolesu.

Angleški kralj Jurij je pregledal škotske čete v mestu Ballater. Nadel si je škotsko obleko.

Kaj sta mu povedala Roosevelt in Stalin?

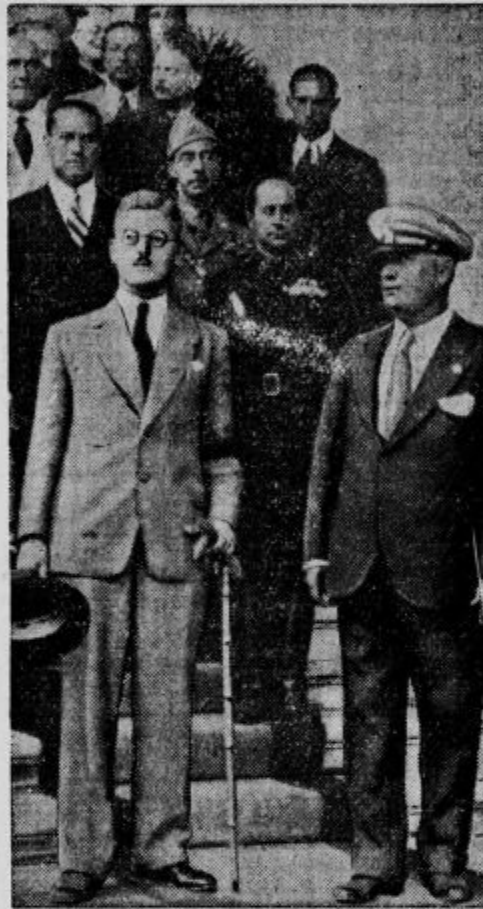
Na to vprašanje H. Wells ne bo odgovoril

Na povratku iz sovjetske Rusije v Anglijo se je znani romanopisec in zgodovinar Herbert Wells ustavil v Helsingsforsu. Pristal je na letališču, ko je silno deževalo. Ostal je kar v kabini letala in ni stopil z nogo na finska tla. Toda finski časnikarji so ga obkolili ter ga pričeli spraševati, kakšen vtis je napravil nanj obisk pri Stalinu. Razgovor med Wellsom in Stalinom je namreč trajal kar tri ure.

»Lahko me vprašate vse, kar hočete,« je izjavil Wells, ko je pokukal iz kabine, »toda odgovoril ne bom na nič. Videl sem mnogo in slišal mnogo. To bo ostalo v mojem spominu, kakor v glavi zasebnega človeka. Tisku ne bom izdal ničesar.

Povedal sem vam že, da sem zasebna oseba in kakor ni bil nikdar objavljen razgovor med Goethejem in Napoleonom, tako bo ostala vsebina mojih razgovorov z Rooseveltom in Stalinom tajna. Omenil je ne bom niti v svojih bodočih književnih delih. V sovjetski Rusiji sem se sestel tudi s svojim dobrim prijateljem Maksimom Gorkim ter Aleksejem Tolstom. Toda tem ne bom ničesar povedal. Moje načelo je, da nimam pravice vtikati se v to, kar sem opazoval samo nekoliko tednov. To je prekratek čas za proučevanje. Glede na to sem se zarekel, da bom molčal.

Filmski časnikarji so odšli, ne da bi popolnoma dovršili svoje delo. Čez nekaj minut se je kovinasto telo Wellevega letala dvignilo in odletelo v smeri proti Stockholmu.

Avstrijski kancler Schuschnigg se je sestel z Mussolinijem v Firenzi. Pravijo, da je ta sestanek velike važnosti. Mussolini bi rad spraval Avstrijo pod svoje pokroviteljstvo. Na sliki vidimo Schuschnigga in Mussolinija; takoj za njima stoji Starace, tajnik fašistične stranke. Za Staracem v fašistični uniformi Suvich, tajnik v zunanjem ministristvu, poleg njega grof Ciano, Mussolinijev zet in načelnik tiskovnega urada ministr. predsednika.

Nafta v Avstriji

V Zistersdorfu vrtajo za petrolejem že več let. Družba Raky-Danubia je tudi pričela vrtati, toda doslej ni imela nikakega uspeha. Končno je poskušala za arečo še petrolejska družba, in sicer na Steinbergu pri Zistersdorfu. Ta je imela več areče. Naletela je na petrolejski vrelec, ki je pričel dajati dnevno 50 ton nafte, to je okoli 5 vagonov. Z vrtanjem so prodrli 1000 metrov globoko. Strojovnjaki so s tem uspehom zadovoljni. Nafta je prav dobre vrste; menda je prav tako dobra, kakor tista, ki so jo te dni pridobivali na Češkoslovaškem. Zdjaj ostane samo še vprašanje, ali bo vrelec stalno dajal to množino olja. V tem primeru bi bil vrelec velike gospodarske vrednosti za Avstrijo.

Zbirka narodnih noš v Pragi

Praški etnografski muzej urejuje tudi poseben oddelk narodnih noš vseh slovanskih narodov. Te dni je bila muzeju poklonjena velika zbirka narodnih noš iz Dalmacije.

Kraeni ljudje, ti avtomobilisti... prihranil mi je vsaj dobre pol ure dela.

Švedsko vojaško športno društvo je praznovalo 25 letnico svojega obstoja na ta način, da je organiziralo strelsko tekmo. Te se je udeležilo 5 držav. Zmagal je Šved. Na sliki prizor s te tekme, ko streljajo s pištolami. Od leve proti desni: Madjar, Fincec, Šved in Nемец.

Oj ta konkurenca!

V Nottinghamu, kjer sta igrali za prvenstvo imperija v cricketu moštvi Anglije in Avstralije, se je bil tudi zanimiv filmski dvoboj. Prireditelji so prodali pravico filmanja vodilni londonski tvrdki kot najvišji ponudnici. A drugo, prvemu sovražno podjetje je tudi sklenilo, da bo na vsak način posnelo tekmo v lastni režiji. Njegovi zastopniki seveda niso smeli na stadion s svojimi aparati. Zato so postavili onstran ograje visoko uto, kjer so se pripravili na enimanje. »Monopolisti« so takoj postavili na stadionu leseno pregrado, ki je zastrla pogled iz ute. »Gusarji« so povišali uto, »monopolisti« so pa dvignili za več metrov svojo ograjo. »Gusarji« so zopet dvignili uto in se že naprej veselili znage, ker se je morala pol ure pozneje pričeti tekma. A »monopolisti« so le ukani sovražnika. V zadnjem trenutku so pripeljali na stadion zložen zrakoplov in več sto eteklenic vodika. Napihnil so na tleh privezan zrakoplov, in gusarska uta je izginila v njegovi senc.

Ali mi lahko posodiš 500 Din. Peter?
Preljubi Jože, posojati denar se pravi razbiti prijateljstvo in naše prijateljstvo je vendar več vredno, kajne?
Naravno. Potem pa mi posodi 1000 Din!

Pazite Anica, da ne nastane v hiši ogenj! Ne bojte se gospa, skrbela bom za to, da bo v kuhinji vedno kak ognjegasec.

